

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІОЕКОЛОГОЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємство є складною системою, яка піддається впливу чинників макро- та мікросередовища. Крім того, непередбачуваність майбутніх процесів та їх відносна прогнозованість формує ряд ризиків та небезпек діяльності. З метою їх уникнення та забезпечення ефективного функціонування господарюючих суб'єктів важливо забезпечити відповідний рівень соціоекологоекономічної безпеки (СЕЕБ) підприємства.

Вітчизняні та зарубіжні науковці розглядали проблеми безпеки на різних рівнях: від особистої до національної та глобальної, а також різні її види: соціальну, економічну, екологічну, фінансову, інформаційну, виробничу тощо. Серед вчених, які цікавилися теоретичними та прикладними аспектами безпеки назвемо Л. Абалкіна, Т. Білоконя, В. Білоуса, Б. Данилишина, С. Дорогунцова, Я. Жаліло, О. Іляш, О. Новікову, В. Панькова, Г. Пастернак-Таранушенка, С. Пирожкова, Є. Хлобистова, Є. Яковлева та ін. Цими науковцями сформовані підходи до визначення сутності та змістового наповнення економічної, соціальної та екологічної безпеки. Проте комплексного підходу, який би розглядав СЕЕБ, на сьогодні не розроблено. Проте, на нашу думку, це є важливим, актуальним та таким, що має практичну значимість завданням. Оскільки кожна господарююча одиниця у своїй діяльності повинна орієнтуватися, в першу чергу, на такі критерії: економічна ефективність, соціальна спрямованість та екологічна безпечність. Відтак забезпечення СЕЕБ сприятиме досягненню позитивних показників за кожним із перелічених критеріїв та зорієнтує підприємство на важливості їх комплексного виконання а не дотриманні одного з них.

Враховуючи попередні напрацювання автора [1], під СЕЕБ підприємства пропонуємо розуміти стан, який характеризується надійною захищеністю соціально-економічної системи від наявних та потенційних загроз із внутрішнього та зовнішнього середовища, який дає можливість для самоорганізації та саморозвитку, збереження та розвитку трудового потенціалу, гарантує стійкість та стабільність, відповідний соціальний стан та рівень життєзабезпечення в умовах відповідного рівня прибутковості, узгодженості й реалізації економічних інтересів та безпечності для навколишнього середовища.

Відповідно управління СЕЕБ підприємства має ряд проблем, зокрема:

- складність самого феномену СЕЕБ, її новизна та відсутність сучасних наукових підходів до організації управлінського процесу у цій сфері;
- невідповідність персоналу щодо здійснення управління цим складним процесом;
- складність врахування та узгодження всіх трьох аспектів діяльності з метою досягнення їх найвищого рівня та оптимального поєднання;
- необхідність врахування взаємовпливу та взаємозв'язків між складовими СЕЕБ підприємства.

Отже, не дивлячись на наявність ряду проблем в управлінні СЕЕБ підприємства, їх необхідно долати та впроваджувати нові підходи та інноваційні форми менеджменту з метою комплексного розвитку підприємства та підвищення ефективності його функціонування в умовах гарантування СЕЕБ.

1. Коленда Н. В. Поняття соціально-економічної безпеки підприємства / Н. В. Коленда // Економіка та суспільство. – 2016. – № 7 (7). – Режим доступу до журналу: <http://economyansociety.in.ua>